

– Har man möjlighet tycker jag man ska prova att vara jourhem, säger Carola Samuelsson. Tillsammans med sin familj har hon i snart sex år tagit emot barn som behöver placeras akut utanför det egna hemmet.

Carola öppnar sitt hem för barn som behöver hjälp

Carola Samuelsson arbetar åt Jourhem Syd som är ett samarbete mellan Huddinge, Haninge, Nacka, Nynäshamn, Salem och Värmdös kommuner. Carola har själv fem barn och flera barnbarn och växte upp i ett hem som tog emot fosterbarn.

– I min familj tycker vi väldigt mycket om barn, vi är en sådan där familj som tar hand om varandra.

Tanken att bli jourhem väcktes när en av kunderna i Konsumbutikerna där Carola arbetade nämnde att hennes familj var jourhem.

– Jag hörde med mina barn och man om hur de såg på saken för det är ett uppdrag som involverar alla i

familjen så det är viktigt att alla är med på det, säger Carola.

Familjen var positiv och Carola tog tjänstledigt ett år. Att vara jourhem passade dock familjen så bra att hon inte gick tillbaka till sin gamla arbetsplats utan sa upp sig. Det finns olika kontrakt och avtal för jourhem.

Olika problematik

Carola är kontrakterad och får en fast arvodesersättning oavsett om familjen har en placering eller inte, kravet är att hon är hemma på hel-tid. Hon tycker det är svårt att ge en heltäckande bild av vad det innebär att vara jourhem.

– Det är svårt för alla barn har olika problematik och hemförhållanden. Ibland kan det vara ganska lätt men det kan också vara tufft för det finns ju en anledning till att de placeras.

Carola tar helst emot små barn eftersom hon gärna vill ha fullt upp om dagarna. Att gå ensam hemma när barnen är i skolan är inte hennes grej, då blir hon lätt lite rastlös.

– Det yngsta barnet vi har tagit emot var två månader, det fungerade jättebra! Våra egna barn bor inte hemma längre men de två yngsta gjorde det när vi började som jourhem och jag tror det är bra om de egna barnen inte är i samma

”Jag tycker man ska prova om det passar att vara jourhem”, säger Carola Samuelsson.

Bosse Källström: ”Omväxlande att

– Det är omväxlande att vara jourhem, alla barn är olika och man vet aldrig vad man får. Men det är också det som är lite av charmen, säger Bosse Källström som varit jourhemsförälder i nio år.

Bosse Källström beskriver det som att han befann sig i en form av ”existentiell kris” för nio år sedan och inte riktigt visste vad han skulle göra när han blev stor.

Hans sambo, som är polis, jobbade då med brott i nära relationer

och stötte ofta på jourhemsplacering av barn och ungdomar.

– Hon trodde det kunde passa mig men jag visste inte ens vad det innebar. Jag har aldrig varit rädd för förändringar så när Jourhem syd bjöd in till infokväll gick vi dit och kände att vi ville ställa upp.

När de bestämt sig följde djupintervjuer, hembesök och registerutdrag innan de godkändes. Bosses barn var små då så familjen beslöt att ta emot tonåringar för att undvika onödiga konflikter, till exempel, konkurrens om de egna barnens prylar.

En del av tonåringarna Bosse

tagit emot har haft egna problem att jobba med, i andra fall har det varit nära vuxna som haft problem.

– Jag är som Pippi Långstrump, går in i nya situationer med inställningen att det här har jag aldrig gjort förut så det klarar jag säkert. Jag tror att man måste ha den synen för ibland är det ”a walk in the park” och andra gånger kan det vara riktigt tufft.

– Visst får vi en del information om ungdomarna som placeras men den visar sig ofta inte vara hela sanningen. Men, det finns ju alltid en anledning till att barn och unga tas om hand av samhället.

Bosse Källström har varit jourhemsförälder i nio år. Han är även ordförande i kommunens kultur- och fritidsnämnd.

FAKTA

JOURHEM är privatpersoner som i sitt eget hem tar emot barn, ungdomar eller föräldrar med barn som behöver akut placering utanför det egna hemmet.

FAMILJEHEM är privatpersoner som i sin bostad, och för en längre tid, tar emot barn eller ungdomar som inte kan bo kvar hemma.

MER ATT LÄSA på huddinge.se/jourhem-syd.

åldersgrupp som de barn man tar emot, säger Carola.

Målsättningen är att barn ska bo i jourhem i max sex månader men det är inte ovanligt att placeringen blir längre.

– Jag hade gärna sett kortare placeringar med tanke på barnets

bästa. Bor de här i sex månader eller längre hinner de rota sig och då kan det vara tufft att tvingas flytta igen.

Får utbildning

Som jourhem erbjuds man utbildning i olika ämnen och man får vägledning en gång i månaden. Då

träffar man andra jourhemsföräldrar och handläggare från kommunen.

– Träffarna är jättebra! Alla har tystnadsplikt och man får tillfälle att ventilera olika frågor och dela med sig av tips och idéer, säger Carola.

vara jourhem”

Ett socialt intresse och att bry sig om människor tror Bosse är bra om man funderar på att bli jourhem.

– För mig har det också varit avgörande att ha frihet att odla egna intressen och exempelvis kunna hoppa in som lärarvikarie eller spela en runda golf på dagtid när jag haft ungdomar som funkade i skolan.

– Har man ungdomar så händer det grejer, de ringer från skolan, de kan ha snattat eller man kan få åka ut mitt i natten och hämta upp dem någonstans. När man ska ta emot en ny placering har man en inställelse-tid på några timmar, jour är ju jour.

Placering i jourhem sker under en begränsad tid. Bosses erfarenhet är att det av olika anledningar ofta handlar om längre perioder.

Viktigt vara tydlig

– Eftersom det ändå är under en begränsad tid är det viktigt att vara väldigt tydlig både mot sig själv och barnet att ”nu ska du landa här och ta det lugnt, komma i ordning i skolan och efter en tid ska du flytta hem igen eller någon annanstans.”

Som jourhemsförälder är det viktigt att ha en realistisk inställning till sin förmåga att hjälpa.

– I början var varje unge ett

projekt som jag skulle få ordning på men du lär dig rätt fort att du inte kan ”rädda” alla hur mycket du än anstränger dig.

– I vissa fall är det nåt annat som behövs och när man får skäll får man inte ta det bokstavigt, säger Bosse och drar sig till minnes när de skulle tapetsera om och flyttade på en tavla.

Bakom tavlan hade en tonåring uttryckt sin frustration och skrivit ”Jag blir galen på Bosse”.

– Och det var ju sant för jag försökte få ordning på hen, säger Bosse Källström.

KRISTINA EDER